

PURSI

Suomalainen Pursiseura

I/2012

SPS:n kevätkokous pidetään maanantaina 26.3.2012 klo 18
Tieteiden talo, Kirkkokatu 6, sali 404

KOKOUSKUTSU

**SPS:n kevätkokous pidetään
maanantaina 26.3.2012 klo 18**

Tieteiden talo, Kirkkokatu 6, sali 404

Esillä sääntöjen 12 §:n mukaiset asiat.

Tervetuloa!

Jos haluat SPS:n tapahtuma- ym. tiedotteita sähköpostiisi,
ilmoita osoitteesi toimistoon: info@suomalainenpursiseura.fi.

Telakka tiedottaa:

Koska veneet on telakoitu lähelle toisiaan ja veneessä olevien akkujen lataaminen voi aiheuttaa tulipalon, niin turvallisuussyistä

- maasähkö saa olla kytkettynä telakkakentälle tai -vajaan telakoituun veneeseen vain valvonnan alaisena,
- jokaisella Sirpalesaaressa käyvällä on velvollisuus irrottaa naapurin mahdollisesti unohtunut syöttökaapeli sähköverkosta.

PURSI

Suomalaisen Pursiseuran jäsenlehti

Vastaava päätoimittaja

Pilvi Vainonen
Solnantie 22 A 1
00330 Helsinki
puh. 040 560 2889
pilssi(ät)kolumbus.fi

Ilmestymisaikataulu 2012

Nro	Aineistopvm	Ilmestyy
-----	-------------	----------

2	9.3.	vko 15
3	29.6.	vko 33
4	15.10.	vko 46

Painopaikka Painojussit Oy, Kerava
Painos 500 kpl

SUOMALAINEN PURSISEURA RY

Toimisto ja postiosoite

Kankurinkatu 7, 00150 Helsinki
Puhelin 050 342 2836
Faksi (09) 633 603
info@suomalainenpursiseura.fi
www.suomalainenpursiseura.fi

Kankurinkadun toimisto

on avoinna ti klo 17-19 ja to 10-14

Pankkiyhteys:

FI54 1018 3000 0760 28
Viitenumero on aina annettava
maksettaessa.

PURSI 1/2012 SISÄLTÖ

Kokouskutsu	2
Telakka tiedottaa	2
Pääkirjoitus	4
SPS:n hallitus 2012	5
Hallituksen uudet jäsenet	6
Toimintasuunnitelma 2012.	8
Nuorekas vanhus SPS täyttää 100 vuotta	13
Vartiointi ja vuorojen varaus	14
”Vaikka talo meni niin onneksi sentään meri jäi”	15
Canacen matka jatkuu.	18

Hyvää keväänodotusta!

Pääkirjoitus

Hyvät SPS:läiset,

Viime marraskuun kokouksessa seururan hallitus uudistui. Kolme erovuorossa ollutta aktiivista jäseniä jäi pois (Tuomas Hirvonen, Sakari Kausto, Lauri Mörä), ja erovuoroisista Risto Kaario ja allekirjoittanut sekä kolme uutta tarmonpestä eli Tuomas Aarnio, Joel Kanervo ja Anne Sjöholm valittiin äänestyksen jälkeen hallitukseen. Toiminnan vastualueetkin on nyt jaettu osittain uudestaan. Eero Mörän siirtyessä tiedotajasta kirstunvartijaksi jatkan hänen monivuotista sarkaansa sekä *Pursi*-lehden että seururan verkkosivujen päätoimittajana, olenhan viimeisten kahden vuoden aikana jo tehnyt seururan tiedotukseen liittyviä tehtäviä. Tiedotusvastuu on kontollani myös työpaikkallani Kulttuurien museossa.

Pursi-lehti ja vuosikirja tulevat pysymään jotakuinkin entisellään laajuutensa ja ulkoasunsa suhteen. Jäsenten kirjoitukset ja ilmoitukset ovat edelleen erittäin tervetulleita molempiin. Herneisaaren tilannetta tullaan seuraamaan sekä lehdessä että verkkosivuilla, ja kuhunkin lehteen on tulossa ilmoitus-

asioiden lisäksi myös kulttuuripitoinen juttu, tottakai merellisin aihe. Tässä numerossa kerrotaan kohta satavuotiaan pursiseuramme hienoista aineistoista Helsingin kaupunginmuseon valokuvakokoelmissa sekä Suomen Urheiluarkeistossa, ja tulossa on mm. artikkeli Saaristomeren paikannimisistä.

Verkkosivuja on sen sijaan suunnitelmassa uudistaa enemmänkin sekä ulkoasun että käytettävyyden suhteen. Freesaus saadaan toivottavasti tehdyksi ensi kesään mennessä. Näin juhluvuotta 2013 lähestyttäessä SPS ja sen toiminta tulevat esittäytymään sekä seuralaisille että verkkovieraille tuoreella ilmeellä – ketterä satavuotias seuraa aikaansa. Jäsenten mielipiteet ja toiveet verkon uudistuksesta sekä esimerkiksi kuva-aineistoa otetaan myös mieluusti vastaan.

Kevättä kohti!

*Pilvi Vainonen
puh. 040 560 2889
pilssi(ät)kolumbus.fi*

SPS:N HALLITUS 2012

Heta Leppävuori, kommodori
yhteiskuntasuhteet

0400 829 891
aallotar(ät)welho.com

Ravil Asis, varakommodori
laki- ja sopimusasiat

0400 405 351
ravil.asis(ät)kolumbus.fi

Hannu-Ilari Nuotio, varakommodori
kiinteistöt, talkoot

0400 616 381
hannu-ilari.nuotio(ät)phrakl.fi

Tuomas Aarnio
Tågholmen, ympäristöasiat, matkapurjehdus

040 50 64 595
tuomas.aarnio(ät)ymparisto.fi

Jukka Honkimaa
100-vuotisjuhla

040 556 8938
jukka.honkimaa(ät)fi.ibm.com

Risto Kaario
kalusto, kiinteistöt

050 412 9002
riba.kaario(ät)gmail.com

Joel Kanervo
kilpailupääällikkö

040 821 2080
joel.kanervo(ät)gmail.com

Eero Mörä
talous ja hallinto

050 2682
eero.mora(ät)gmail.com

Anne Sjöholm
seuratoiminta, Nice-toimikunnan yhteyshenkilö

anne.sjoholm(ät)welho.com

Juha Tolsa
telakka ja satama, IT, junioritoiminta

050 546 0330
juha.tolsa(ät)yahoo.com

Pilvi Vainonen
tiedotus, *Pursi*-lehti, hallituksen sihteeri

040 560 2889
pilssi(ät)kolumbus.fi

Hallituksen uudet jäsenet esittäytyvät

Tuomas Aarnio

Liityin SPS:ään 2004 hankittuani Liisani kanssa nykyisen veneemme *Violetta* (Finn-gulf36). Aiemmat neljä venettä olivat kimp-paveneitä alkaen 50-luvun summalaisesta moottoriveneestä, mutta siirryin sitten tuuli-voiman kannattajaksi, myös ympäristösyis-tä. Sirpalesaari oli tuttu jo lapsuuden mai-semista ja siksi SPS oli luonnollinen valinta pursiseuraksi ja vielä lähin sellainen. Ja Sir-pis on sitä paitsi hieno saari.

Vuosien kuluessa lähivedet Gotlantiin, Baltiaan ja Vaasaan on jo käyty ja katse siin-tää jo kaukokohteisiin, Perämerelle ja eteläi-selle Itämerelle. Kilpailu-ura koostuu lähinnä epävirallisista kaksinkamppailuista matka-purjehduksessa.

tuomas.aarnio(ät)ymparisto.fi

Joel Kanervo

Ensimmäisen kerran pääsin tututtelemaan purjehdukseen kolmen viikon ikäisenä ollessani 5.5:n kyydissä. Kyseisestä reissusta minulla ei ymmärrettävästi ole muistikuvaa, mutta uskon, että se saattoi myöhemmin herättää kiinnostuksen purjehdusta kohtaan.

Tästä noin viidentoista vuoden kuluttua liityin seuraamme todettuani sen olevan mahtava paikka. Kevytvenepurjehdusta olin ehtinyt jo harrastaa, mutta vuonna 2005 järjestetyn jollakurssin myötä päädyin Suomalaisen Pursiseuran jäseneksi.

Nyt aivan viime vuosina on kesiin kuulunut rattoisaa purjehduskilpailujen järjestämistä, ja oma purjehtiminen on jäänyt vähän vähemmälle. Seuralaisten kanssa on ollut hienoa järjestää kisoja nyt ja toivottavasti jatkossakin.

joel.kanervo(ät)gmail.com

Anne Sjöholm

Lapsuuteni suurimpia vesistöjä olivat nimensä mukaiset lätäköt: Mutalampi ja Rutajärvi. Purjehduksen maailmaan pääsin siis vasta aikuisena Helsingissä. Peruskoulutuksen on antanut mieheni Steffi, ja lisäksi olen hankkinut kansainvälisen huviveneenkuljettajan pätevyyskirjan sekä suorittanut mm. VHF-tutkinnon.

Veneemme on CA 30, ja purjehdimme sillä lähinnä Itämeren alueella. Pisin omalla veneellä tehty matka on vienyt Pohjanmeren yli Skotlannin länsirannikolle.

Liityimme SPS:n jäseniksi talvella 2010, ja olen siitä lähtien ollut aktiivisesti mukana Nicen mukavassa joukossa eli tarjoilemassa buffetissa sekä järjestämässä jäsenille erilaisia tapahtumia.

Ammatiltani olen uutistoimittaja. Kirjoitan myös *Vene*-lehteen, toimin Merikarhujen julkaisutoimikunnassa, ja veneilijöiden keittokirjakin syntyi ystävien kanssa.

Järjestöaktiivisuuteni on kotoa perittyä: vanhempani pyörittivät pitkään partiolippukuntaa, ja me lapset olimme tietenkin aina mukana.

anne.sjoholm(ät)welho.com

Toimintasuunnitelma 2012

Mitä Suomalaisessa Pursiseurassa v. 2012?

Juhlavuosi lähestyy kovaa vauhtia. Kuten useimmiten niin nytkin tuntuu siltä, että aikaa on vaikka kuinka paljon, mutta yhtäkkiä huomaa, että kiirehän tässä tulee. Onneksi ainakin nyt vielä näyttää tilanne olevan hallinnassa, kiitos ahkerien ja osaavien juhlatoimikunnan jäsenten.

Suuret purjehduskilpailut olivat ja menivät. Yhtä suuria kisatapahtumia ei ole kaavailtu tulevalle vuodelle, mutta paljon kilpailutoimintaa on silti odotettavissa. Neljän vuoden ahkeroinnin jälkeen kilpailupäällikkömme Sakari Kausto haluaa jättää hallitustyöskentelyn ja vuosikokouksen tehtävänä on valita uusi henkilö hänen tilalleen. Lämpimät kiitokset Sakarille todella suuresta työpanoksesta menneinä vuosina, jolloin juuri suuria kilpailuja järjestettiin!

Hallitus tulee muutenkin uusiutumaan kohtalaisen paljon, koska kolme erovuorossa olevaa jäsentä haluaa vaihtaa hallitustyöskentelyn muihin aktiviteetteihin. Jo nyt ilmoitimme lehdessä erovuorossa olevat henkilöt ja toivomme, että jatkossa hallitustyöstä kiinnostuneet ilmaisivat jo etukäteen halukkuutensa mennä mukaan. Näin vältyttäisiin niiltä viime hetken hätäratkaisuilta, jolloin jäseniä on yritetty houkutella hallitukseen ns. ovensuu -menetelmällä. Pientä painostustakin on jouduttu joskus käyttämään, sillä tungosta ei todellakaan ole näihin hommiin ollut.

Hallitus on laatinut ns. strategiasuunnitelman, jota on kaavailtu ja josta on puhuttu jo hyvin monta vuotta. Suunnitelma on julkaistu SPS:n kotisivuilla ja *Pursi*-lehdessä. Vuosikokouksen tehtävänä on sen hy-

väksyminen, muuttaminen tai hylkääminen. Suunnitelma on laadittu nykyisen hallituksen ajatusten mukaan. Tuleva hallitus laatikoon sitten uuden, jos tämä suunnitelma hylätään.

Hallitus päätti, että seuralle tehtäviin hankintoihin tulee saada enemmän ryhtiä ja luoda tavallaan hankintasääntö. Jokaisen, joka tilaa seuralle tavaraa, on vaadittava tavarantoimittajan merkintään laskuun, kuka tavarantoimittajan on tilannut. Jos hankittava tuote on kalliimpi kuin pari sataa euroa, on hankinnasta sovittava etukäteen sen hallituksen jäsenen kanssa, jonka vastuualueeseen ko. hankinta kuuluu. Hyvin suurista hankinnoista päättää tietenkin koko hallitus, budjetin puitteissa.

Ennenkin olen todennut, että korjattavaa seuran rakennuksissa ja rakenteissa riittää. Vajan katto on korjattava pikimmiten. Tägholmenin laiturin uusiminen on jo pantu alulle ja keväällä 2012 siellä pitäisi olla entistä ehompi laiturin kulkusilta rantaan. Muita pienempiä korjauksia ja uudistuksia tehdään sitä mukaa kuin rahaa riittää. Onneksi taloustilanne on nyt hyvä ja huomattavasti kohentunut viime vuosina, kiitos tarkan taloudenpidon.

Seuraan on tullut parin viime vuoden aikana runsaasti uusia jäseniä. Telakka alkaa olla jo niin täynnä, että uusia veneitä ei juuri enää mahdu. Venekoko kasvaa koko ajan ja sen myötä tietenkin tilan tarve. Uusien jäsenten kohdalla olemme nyt noudattaneet sellaista käytäntöä, että jos jäsenyyttä hakevalla ei ole kahta suosittelijaa (kuten säännöt edellyttävät), niin yksi tai kaksi hallituksen jäsentä haastattelee ehdokkaan. Menetelmä on tuntunut hyvältä ja toimivalta ja antaa mielestäni hyvän mahdollisuuden ensiksi-

kin tutustua heti johonkin ”vanhaan” ja toiseksi antaa tietoa uuden jäsenen mahdollisista erityisosaamisalueista. Kaikki, joita itse olen haastatellut, ovat pitäneet Sirpalesaarta mukavana ja turvallisenä paikkana, seuran henkeä reiluna ja kivana ja maksuja kilpailukykyisinä. Olen samaa mieltä, mutta ainahan tuollaiset kommentit on mukava kuulla vieraan ihmisen suusta.

Katsastustoiminnassa tulee sellainen muutos, että minä lopetan katsastamisen ja katsastuspäällikön tehtävät. Olen ollut katsastajana 16 vuotta, lupa menee umpeen enkä halua enää mennä uusintakursseille ja jatkaa 8 vuotta. Katsastajat valitsivat keskuudestaan uuden päällikön, Matti Latvalahden. Matilla on monen vuoden kokemus katsastajana ja ammattinsakin puolesta todella hyvä tuntuma katsastusasioihin. Toivon kaikkea hyvää Matille uudessa tehtävässä!

Heta Leppävuori

TALOUS JA HALLINTO

SPS:n taloudellinen tilanne on hyvä. Laitureiden ja telakan korkeat käyttöasteet ovat vahvistaneet taloudellista asemaa. Aikoinaan otetut lainat on kohta maksettu takaisin samalla kun on tehty ylläpitoinvestointeja. Pääasialliset SPS:n tulot vuonna 2012 koostuvat jäsenmaksuista, laituripaikkojen vuokraamisesta, ravintolan vuokrasista ja telakkatoiminnan tuotoista. Vastaavasti suurimmat kuluerät muodostuvat järjestötoiminnasta sekä kiinteistökuuluista. Järjestötoiminnan osalta vuoden 2012 budjettiin ei sisälly merkittäviä muutoksia järjestötoiminnan painotuksissa, vaan se noudattelee pitkälle parin aikaisemman vuoden linjauksia.

Merkittäviä investointeja kiinteistöjen ylläpitoon

Kiinteistöpuolella on suunnitelmassa telakavajan katon ja Tågholmenin laiturin uusiminen. Näihin hankkeisiin kuluvat käytännössä katsoen kaikki SPS:n kassavarat, mutta seura selviää mahdollisesti ilman uutta pankkilainaa.

Yhteisvastuullista taloudenpitoa

Kuten aiemminkin on todettu, SPS:n ikään-tyneet rakennukset ja kalusto vaativat joka vuosi myös ennakomattomia investointeja, joten löysään taloudenpitoon ei ole varaa. Jokainen seuralainen voi omalta osaltaan pitää talousasioista huolta osallistumalla yhteisiin talkoisiin, maksamalla velvoitteensa ajoissa ja vaikkapa houkuttelemalla uusia jäseniä seuraamme. Näillä keinoin voimme pitää jäsen- ja muut maksut kohtuullisina.

KILPAILUTOIMINTA

Kilpailutoiminnassa tapahtuu paluu hiukan perinteisempään kisakalenteriin EM 2011-kisojen jälkeen. Tiedossa on kuitenkin kolmen luokan SM-kisat, joten ei mistään jäädytelykaudesta voida puhua.

Isoin kisa (venemäärältään) tulee olemaan Kansanveneiden SM-kisa elokuun puolenvälin paikkeilla, ja toisena isona tapahtumana Helsinki Regatta, jossa SPS:llä on järjestettävänä Finn- ja 470-luokkien SM-kilpailut. Lisäksi 49er-luokka säilyy ohjelmassa, kun GP-sarjan päättävä osakilpailu tulee järjestettäväksi elokuun lopulla. Loppukesästä järjestetään vielä jo perinteiset X-99 Ranking ja Olympiamalja syyskuun puolessavälissä.

Valmistautuminen SPS:n juhluvuoteen 2013 aloitetaan. Pyrkimys on saada SPS:n järjestettäväksi kaudella 2013 juhluvuoteen

sopivat arvoregatat klassisessa ja modernissa veneluokassa.

Kilpailujen järjestämisen lisäksi pyritään järjestämään kilpapurjehduksesta kiinnostuneille koulutusta sekä varsinaisissa kilpailutaidoissa että purjehduskilpailujen järjestämisessä. Suomen Purjehdus ja Veneily (SPV) järjestää jäseneuroilleen mm. kilpailunjärjestäjä-, kilpailupäällikkö- ja sääntökursseja sekä eritasoisia kilpailuomarikursseja. SPS:stä pyritään saamaan mukaan mahdollisimman monta osallistujaa näihin koulutus- tapahtumiin.

SPS:n budjettiin on myös varattu pie-nehkö summa käytettäväksi seuran jäsen-ten kilpailuavustuksiin. Kilpailuavustusten hakuaika tulee seuran sivuille myöhemmin keväällä.

Kauden 2012 kilpailut:

- Helsinki Regatta 29.6.–1.7.2012
  - Finn-SM
  - 470-SM
- Kansanvene (F) SM 16.–19.8.2012
- 49er GP Helsinki 25.–26.8.2012
- X-99 Ranking 15.9.2012
- Olympiamalja 16.9.2012 (kevyt- ja kölive-neille)

JUNIORI- JA KEVYTVENE-TOIMINTA

Juniori- ja kevytvenetoiminnan keskeisimmät tavoitteet vuonna 2012:

- järjestää tarpeiden mukaisesti toimintaa aloitteleville junioripurjehtijoille ja innos-taa heitä purjehduksen pariin,
- järjestää valmennusta/ohjausta purjeh-duskauden aikana kysynnän ja tarpeiden mukaisesti,
- tukea kilpapurjehdustoimintaa ja harjoit-telua,

- huolehtia seuran varusteiden asianmu-kaisestä huollosta.

KATSASTUS

Katsastustoimintaa jatketaan vanhaan mal-liin. Uutena katsastuspäällikkönä aloittaa Matti Latvalahti. Uusia katsastajia tarvitaan muutama.

SATAMA JA TELAKKA

Vuoden 2012 aikana laituripaikkojen levey-det tarkistetaan ja maksutaulukot uusitaan. 1-ponttonin eteläpuolen paikkojen kiinnitys-leveyksien muutokset pyritään tekemään sit-ten, että veneet mahtuvat paremmin. Tästä johtunee muutamia venepaikkojen muutok-sia. 2-ponttonin päätyyn suunnitellaan yhtä aisapaikkaa, jolla saadaan käyttöön yksi paikka lisää. Tönäreiden hinnat yhdenmu-kaistetaan. Pekan pätkälle suunnitellaan mahdollisuuksien mukaan parannuksia esim. aisapaikkojen avulla. Vanhan Volvo-nosturin tilalle pyritään löytämään korvaa-va ratkaisu, koska Volvo alkaa olla elinkaa-rensa päässä.

Maksutaulukoihin tehdään muutoksia sit-ten, että SPS:aan rekisteröityneiden venei-den ja vakituisten venepaikkojen vs. rekis-teröimättömien tai osa-aikaisten paikkojen hinta-erot ovat nykyistä selvemmat.

Vuoden 2012 aikana tutkitaan mahdolli-suutta ottaa poijut ja/tai laiturit SPS:n omis-tukseen. Jos tämä näyttäisi olevan talou-dellisesti mahdollista, mm. poijujen kunnan seuranta ja uusinta olisi paremmin SPS:n kontrollissa.

KIINTEISTÖT JA TALKOOT

Kevät- ja syystalkoissa tullaan tekemään SPS:n tilojen ja järjestelmien ylläpitoon liitty-viä töitä ja pieniä perusparannushankkeita:

- keväällä painopiste on talven jälkien sii-

voamisessa ja telakkakentän järjestämissessä (pukit, telakointituet) kesäkautta varten

- syystalkoissa siivotaan kesällä tulleet epäjärjestykset, tehdään talkootöinä tehtäväksi sopivat kunnostus- yms. työt ja valmistaudutaan alkavaan talvitelakointiin.

Sirpalesaaren vajan katon uusinta keväällä 2012 sekä pienimuotoisia kunnossapitotöitä tarpeen mukaan.

Sirpalesaaren viemärin kunnossapitoprojekti on käynnistynyt Helsingin kaupungin liikuntaviraston johdolla ja sen kanssa yhteistyössä. Aikataulu ja kustannusarvio eivät ole tiedossa.

Tågholmenin laiturin uusinta keväällä 2012, muut työt Tågholmenin isännistön esitysten mukaisesti.

TIEDOTUSTOIMINTA

Pursi-lehti

Pursi-lehti julkaistaan painotuotteena 4 kertaa 2012. Lehti jatkaa mustavalkoisena.

1. numero helmikuun puolivälissä sisältönä pääsääntöisesti:

- toimintasuunnitelma 2012
- toimintakertomus 2011
- hallituksen jäsenet
- kevätkuukauskutsu
- kilpailuavustushakemusten jättöpvm

2. numero maaliskuun puolivälissä sisältönä pääsääntöisesti:

- lipunnostokutsu
- kevättalkookutsu
- vuoden 2012 aikataulu/tapahtumat
- vesillelaskuaikataulu ja -ohjeet
- vartiointiohjeet
- katsastusaikataulu ja -ohjeet
- yhteysveneiden kevä- ja kesäaikataulu

3. numero elokuun puolivälissä sisältönä pääsääntöisesti:

- telakointiaikataulu ja -ohjeet
- syystalkoointi-ilmoitus
- lipunlaskukutsu
- loppukauden vartiointiohjeet
- yhteysveneiden syysaikataulu

4. numero marraskuussa ennen syysvuosikokousta sisältönä pääsääntöisesti:

- syysvuosikokouskutsu
- ansiomerkkien ja kausipalkintojen saajat.

Vuosikirja

Vuosikirja ilmestyy toukokuussa sisältäen ainakin:

- hallitus 2012 yhteystietoineen
- toimihenkilöt ja kommodorit -luettelo
- palkintosaaajaluettelot päivitettyinä
- toimintakertomus 2011
- toimintasuunnitelma 2012
- tulos ja tase 2011
- talousarvio 2012
- SPS:n säännöt
- SPS:n satama- ja telakkasääntö
- SPS:n veneiden rekisteröimis- ja katsastusohjeet
- veneen katsastuspöytäkirja
- maksutaulukko
- jäsenluettelo
- veneluettelo

Verkkosivut

Seuran verkkosivuja kehitetään toisaalta täydentämään painettua tiedottamista ja toisaalta hyödyntämällä verkkotyökalun mahdollisuuksia ajankohtaisuuden toteuttamiseen. Sivuston lay-out selvennetään sekä sisältö tarkistetaan ja päivitetään.

MATKAPURJEHDUS JA SEURATOIMINTA

Perinteinen eskaaderipurjehdus järjestetään myös 2012. Järjestelytoimikunta saa tehtäväkseen kehittää tapahtumaa hyödyntäen aiempien vuosien hyviä kokemuksia niin paikan, ajan kuin sisällönkin suhteen.

SPS:n vuonna 2013 olevan 100-vuotishuhlavuoden järjestelyt ovat hyvässä vauhdissa ja tulevat korostumaan osana seuratoimintatyötä vuonna 2012. Paitsi että aiomme juhlia isoa merkkipäivää, pyrimme tekemään koko juhluudesta erityisen sekä SPS:n jäsenille että julkisuusmielessä myös seuran sidosryhmille. Juhlavuoden valmistelussa keskitytään juhlien, juhla kilpailun, 100-vuotishistoriikin sekä SPS:n historiaa ja toimintaa esittelevän dokumentaarisen lyhytelokuvan edistämiseen.

Matkapurjehduksen osalta vanha perinne mailien kirjaamisesta ja palkitsemisesta Kommodori Heikkilän maljalla jatkuu.

SPS:n jäsenille pyritään järjestämään vuonna 2012 yksittäisiä tapahtumia, joiden tarkoituksena on edistää veneilyyn tai meriympäristöön liittyvää tietoutta tai muuten mahdollistaa seuran jäsenten kanssakäymistä. Tiedossa ovat seuraavat Nicen järjestämät tapahtumat:

To 12.1.2012 klo 18–20 Itämeri-ilta Arandal. Tutustumme merentutkimusalue Arandaan ja saamme kaksi tietopakettia: SPS:n jäsen, vanhempi tutkija Antti Räike (SYKE) kertoo Itämeren oireilusta, ja tutkija Antti Kangas (Ilmatieteenlaitos) selvittää aaltoenusteiden mahdollisuuksia.

Ke 8.2.2012 klo 18–20 ”purjehditaan” Gotlantiin. Steffi Sjöholmin kuvia Gotlannin itärannikon pikkusatamista ja upeista maiseista. Keskustellaan avomeripurjehduksen varusteista jne.

Su 4.3.2012 klo 12–15 SPS:n talviulkoilu-päivä Sirpalesaarella.

Ti 20.3.2012 klo 18–20 venekokkousilta. Vaihdetaan reseptejä ja vinkkejä turvallisuudesta ruuanlaitosta kovassakin kelissä.

Huhti-toukokuussa vierailu priki Gerda Gefleen.

Kesäkuussa grilli-ilta Sirpalesaarella.

Elokuussa grilli-ilta Sirpalesaarella.

Nice-toimikunta pitää Sirpalesaarella buffettia perinteiseen tapaan koko pääsiäisen (ma-pe) sekä pääsiäisen jälkeiset huhtikuun viikonloput (la-su). Buffetti on auki myös lokakuun viikonloppuina.

Sammutinhuolto järjestetään yhteistyössä Lohjan Sammuttimen kanssa lauantaina 5.5.2012.

VARTIOINTI

Vartiointivelvollisuus koskee entiseen tapaan kaikkia venepaikan haltijoita. Partiolipukunta Korvenkoukkaajat vartioivat myös vuonna 2012 maksua vastaan niiden puolesta, joilla on este hoitaa vartiointivelvollisuutensa. Vartiovuoron laiminlyömisestä peritään maksu.

Vartiointikaudelle 2012 hankitaan vartioiden käyttöön uusi lukijalaite.

Vartioapäällikkönä jatkaa Satu Lehesmaa.

Nuorekas vanhus Suomalainen Pursiseura täyttää 100 vuotta vuonna 2013

Silloin on syytä juhlaan. Ohessa pääjuhlaiviikonlopun ajankohta ja muuta tietoa juhluvoiteen valmistautumisesta. Jatkossakin jokaisessa lehdessä tulee olemaan jotain juhluvoiteen liittyvää informaatiota. Myös verkkosivustomme www.suomalainenpursiseura.fi tiedottaa juhluvoiteesta.

Juhlatoimikunta:

Jukka Honkimaa,
hallitusvastuu 100-vuotisjuhlista,
040 556 8938,
[jukka.honkimaa\(at\)fi.ibm.com](mailto:jukka.honkimaa(at)fi.ibm.com)

Satu Lehesmaa,
juhlatoimikunnan puheenjohtaja,
040 765 9057,
[satu.lehesmaa\(at\)peoplegroup.fi](mailto:satu.lehesmaa(at)peoplegroup.fi)

Juhani Kulovesi,
050 593 1337, [juhanikulovesi\(at\)gmail.com](mailto:juhanikulovesi(at)gmail.com)

Joel Kanervo, kilpailut,
040 821 2080, [joel.kanervo\(at\)gmail.com](mailto:joel.kanervo(at)gmail.com)

Varsinaisen Juhlatoimikunnan ja alla mainittujen päävastuullisten lisäksi on joukko eri aikoihin SPS:aan liittyneitä jäseniä mukana rakentamassa mahdollisimman monipuolista juhluvoitetta jäsenistöllemme.

Juhlaviikonloppu 15.–17.8.2013:

Veneet juhla-ilpudetettuina

To 15.8. – Päiväjuhlat ja virallinen vastaanotto kutsuvieraille ja yhteistyökumppaneille Ravintola Saaressa

Pe 16.8. – Suomalaisen Pursiseuran jäsenille rennot omat juhlaväen Ravintola Saaressa

La 17.8. – Brunssi Ravintola Saaressa

Juhlajulkaisu:

Päävastuu Hannu Hillo,
[hannu.hillo\(at\)elisanet.fi](mailto:hannu.hillo(at)elisanet.fi)
Notkotie 48 A, 00700 HELSINKI

Juhlajulkaisua varten kaivataan SPS:n toimintaan liittyviä valokuvia ja juttuja – upouusia, uusia, vanhoja tai ikivanhoja. Katso tarkemmat ohjeet kuvien toimittamisesta: www.suomalainenpursiseura.fi.

100-vuotiaalla seurallamme on monta tarinaa kerrottavanaan – kerro Sinä yksi niistä – sanoin ja/tai kuvin. Voit toimittaa materiaalia myös Satulle, yhteystiedot yllä.

Juhlafilmi:

Päävastuu
Aleksi Bardy

Veneille liike on luonteenomaista, joten myös liikkuvan kuvamateriaalin ja äänen tallentaminen seuramme vaiheista oli houkuttelevaa! Vanhat kaitafilmi- ja videonauhamaateriaalit voidaan teettää digitaaliseen muotoon Helsingissä, esimerkiksi Lasipalatsissa Reel One -nimisessä puodissa.

Jos Sinulla on olemassa SPS:aa koskevaa filmimateriaalia vuosien varrelta, ota yhteyttä Satuun.

Juhlatoote:

Uniikki SPS:lle suunniteltu ja tehty tuote Yhteistyössä: Purjebägit

Taustaa: Kaksi sps:laista, Heikki ja Henri, polkaisi Sirpalesaaren venevajassa käyntiin kierrätystuoteyrityksen Purjebägit, jonka toiminta-ajatus on antaa vanhoille käytöstä poistetuille purjeille uusi elämä. Tuntuu hyvältä ajatukselta ryhtyä yhteistyöhön heidän kanssaan juhluvoiteen tuotetta mietittäessä. Kovin harva tuote voisi olla enemmän sps:lainen kuin tämä.

Kaksi erilaista tuotetta:

- alle 30 € maksava toimistossa myytävä perustuote
- noin 100 € maksava tilaustuote

Muutamaan otteeseen on jo ehditty peräänkuuluttaa Sirpiksessä ajelehtivien hyljättyjen purjeiden omistajia. Purjeille löytyy uusi uljas tehtävä, ellei omistaja ilmaannu tämän vuoden kevättalkoisiin mennessä. Tee tilaa kellariin, vinttiin ja komeroon ja tuo purjeesi kierrätykseen: Dacron-purjeet ovat kierrätysominaisuuksiltaan vailla vertaansa. Kaikki muutkin kyllä käyvät – myös spinnut. Lisäksi 8–12-millinen köysi kelpaa kierrätykseen. Tarkemmat ohjeet siitä, mihin purjeet kerätään, tulevat sekä SPS:n verkkosivuille seingin alkaessa että *Pursi*-lehteen 2/2012.

Juhlaidea:

Ei voi tietää palkitaanko paras...
Sana on vapaa – ajatus lentoon!
Kerro ideasi/ajatukseksi ja lähetä sähköpostilla: [satu.lehesmaa\(at\)peoplegroup.fi](mailto:satu.lehesmaa(at)peoplegroup.fi).

Muutamia hyviä ideoita on jo tullut SPS:n 100-vuotisjuhlavuoden tiimoilta:

- SPS:n juhlavuoden postimerkki
- SPS:n seinäkalenteri (kuvat SPS:n vuosien varrelta)

*Juhlatoimikunnan puolesta,
Satu Lehesmaa*

P.S.

Juhlavuonna järjestetään paljon muutakin seuratoimintaa ja tapahtumia, joista seuran eri toimintasektorit vastaavat. Niistä saa tietoa verkkosivuiltamme, *Pursi*-lehdistä ja ilmoitustauluilta.

VARTIOINTI JA VUOROJEN VARAUS (vuoro varataan 15.5. mennessä)

Näin se aika rientää – tässä sitä taas ollaan =D

Hyvä veneen omistaja, jolla on venepaikka Sirpalesaarella, vartiointivelvollisuus koskee kaikkia venepaikan haltijoita.

Vartiovuorojen varauslista ilmestyy vartiotuvan seinään pitkäperjantaina 6.4.2012 kello 15.05 mennessä. Varaa vuoro **15.5. mennessä** ja merkitse ajankohta itsellesikin muistiin. Niiden venekuntien kesken, jotka eivät ole varanneet vuoroaan em. päivään mennessä, vartiovuoro arvotaan.

HUOM! Arvottuja vuoroja ei ilmoiteta veneenomistajalle erikseen, koska päivämäärä on näkyvässä vartiokopin seinällä, josta veneenomistaja voi itse käydä sen tarkistamassa.

Muista kirjoittaa selvästi nimesi, venepaikkasi ja puhelinnumerosi, jotta muut vartijat saavat Sinuun tarvittaessa yhteyttä. Jos olet pakotettu muuttamaan vartiovuorosi ajankohtaa, ilmoita siitä vartiopäällikölle.

Jos et syystä tai toisesta itse pysty hoitamaan vartiointivelvollisuuttasi, Korvenkoukkaajien partioliippukunta voi tehdä sen puolestasi korvausta vastaan. Yhteystiedot ja hinnat löytyvät vartiotuvan seinältä.

*Rauhallisia vartiointiöitä 2012.
Satu Lehesmaa*

”Vaikka talo meni niin onneksi sentään meri jäi”

Pian sata vuotta toimineen pursiseuran takana on sata vuotta historiaa. Se on tallentunut paitsi muistoiksi ja tarinoiksi, myös valokuviin ja vuosikertomuksiin, pöytäkirjoihin ja kirjeisiin, veneluetteloihin ja muihin dokumentteihin, joita säilytetään nykyisin kokoelmina. Hyllymetrillinen SPS:n kirjallista aineistoa vuosilta 1913–1981 on luovutettu Suomen Urheiluarkistoon, ja seuran haltuun päätyneet alkuvuosikymmenten valokuvat lahjoitettiin vuonna 1989 Helsingin kaupunginmuseolle. Kuvakoelma karttui myös 2010, kun merihistorian opiskelija Mia Meri tallensi telakan kevättöitä ja Nice-toimikunnan toimintaa.

Uusien jäsenten ja kaikkien SPS:n historias-ta kiinnostuneiden on tietysti helpointa tutustua pursiseuramme vaiheisiin lukemalla vuonna 1988 ilmestynyt 75-vuotishistoriikki. Pitkäaikaisten seuralaisten Yrjö Kaukiaisien, Esko Lehesmaan ja Pirkko Leino-Kaukiaisien teos on asiantuntemuksella ja lämmöllä kirjoitettu ja toimitettu perehdytys takavuosiin mielenkiintoista kuvitusta myöten. Kirja on itsekin eräänlainen aikansa tuote, josta seepianvärisine kansineen henkii menneen ajan nostalgiaa.

Kirjanteon yhteydessä vuosikymmenten varrella kertynyt kirjallinen aineisto luovutettiin kaukaa viisaasti Suomen Urheiluarkistoon, Suomen Urheilumuseosäätiön ylläpi-

tämään valtakunnalliseen keskusarkistoon, jossa se on järjestetty ja luetteloitu. Luettelolon saa pdf-muodossa arkiston verkkosivujen hakupalvelusta, ja koko aineisto on tutkijoiden ja muiden kiinnostuneiden vapaasti käytettävissä arkiston tiloissa Olympiastadionilla. Dokumentit järjestänyt arkistonhoitaja Heli Yrjänäinen odottaa mielihyvin myös tuoreempien vuosikymmenten täydennystä SPS:lta monien muiden pursiseurojen malliin. Uudemman aineiston siirto sekä Sirpalesaaresta että Kankurinkadun toimistolta saadaan toivottavasti tehdyksi tämän vuoden aikana.

Mitä Urheiluarkiston ruskeiden pahvikansioiden metrin mittainen rivi sitten ker-

too SPS:n vaiheista? Toki 75-vuotishistoriikkiin on sisällytetty olennainen kokonaisuus ja paljon mielenkiintoisia alateemoja, mutta mappien uumenista riittää edelleen ammennettavaa: perustamisasiakirjojen lisäksi jäsen- ja veneluettelot, vieraskirjat, tulosluettelot ja kilpailupöytäkirjat, hallituksen ja vuosikokousten pöytäkirjat, kirjeistö, sääntöasiakirjat, ravintolaa sekä Nihtiä ja Sirpalesaarta koskevat asiakirjat piirustuksineen tarjoavat yllin kyllin materiaalia monenlaisiin vinkkeleihin ja ajankuviin tai esimerkiksi liisuketta henkilöhistorioihin. Tässä muutamia pikaisen lukijan haaviin jääneitä katkelmia, jotka kertovat toisaalta muutoksista, toisaalta vuosikymmenestä toiseen pysyneistä toiminnoista ja tarpeista:

"Herra Verner Ginman. Pursimiehenkatu 17 B 20. Helsinki. – Kirjelmäne johdosta v.k. 17 päivältä saamme sen johdosta esiintuoda seuraavaa: Veneenne "May" pantiin kevyem-

pien veneiden kanssa samaan luokkaan siitä syystä, että Teilläkin olisi ollut voitonmahdollisuudet, jos vaan olisitte saaneet parhaan lasketun ajan. [...]" / Kirjeistö

"Suomalainen Pursi-Seura saa täten kohteliaimmin anoa Terveystoimikunnan oikeutta saada johtaa viemärijohdosta kahdesta vesiklosetista suoraan mereen seuran majasaarella Nihdissä. – E. Jalovaara." / Kirjeistö 1927

"Talkoojoukon työskentely on tuottanut suorastaan käänteentekevän tervehtymisen seuran talousasioihin [...]" / Toimintakertomus 1937–1938

"Kulunut toimintakausi on ollut varsin monivaiheinen ja kohtalokas seurallemme. Heti keväällä Vapun aaton aattona tuhosi tulipalo uljaan seuramajamme. Tästä murheellisesta tapauksesta sanovat kuitenkin reippaat purjehtijamme että vaikka talo meni niin onneksi sentään meri jäi [...]" / Toimin-

takertomus 1938–1939

”Kommodori vastasi uuden seuramajan ikkunaverhojen lahjoitusta koskevaan tiedusteluun, ettei lahjoitusta ole vielä voitu vastaanottaa, koska lahjoittaja ei ole esittänyt sellaisia malleja, jotka arkkitehti olisi hyväksynyt.” / Vuosikokouspöytäkirja 16.1.1953

Tuhat kuvaa

SPS:n historialliset valokuvat lahjoitettiin huhtikuussa 1989 Helsingin kaupunginmuseon kuva-arkistoon. Vastaanottokuitin mukaan kokoelma sisältää *”Seuran toimintaan [...] liittyvää kuvamateriaalia: Nihtisaari, Sirpalesaari, purjeveneitä, kilpapurjehduksia, purjehdusretkiä, henkilöitä, eril. tilaisuuksia vuodesta 1913 alkaen”*. Negatiiveja ja vedoksia oli yli 1000. Parhaimpia otoksia on viimeksi käytetty Kaupunginmuseon *Merelle – 150 vuotta purjehdusta Helsingissä* -näyttelyssä, vaikka kyseessä oli itse asiassa NJK:n juhlanäyttely. Yksikönpäällikkö Riitta Pakarisen mukaan muilla seuroilla ei kuitenkaan ole SPS:n kuvakokoelman kaltaista aarrearkkia merellisen Helsingin historiasta.

75-vuotishistoriikki sisältää hyvän otoksen näitä kuvia, jotka olivat kirjaa tehtäessä vielä seuran omaisuutta. Nyt kuvien käyttömaksu tarkoituksesta ja formaatista riippuen on vähintään kymmeniä euroja kavalta. Tällä hetkellä lähes 500 kuvaa on digitoitu, joten niitä on helppo käydä selaamassa Sofiankadulla alkuperäisten negojen ja vanhojen vedosten kärsimättä.

Minua suhteellisen uutena SPS:n jäsenenä kiinnosti nähdä etenkin Sirpalesaaren muuttuminen pajateollisuuden ajalta sellaiseksi purjehduskeskukseksi, joka se nyt on. Rakennusten ja miljöön muutokset telakkakentän perustamista myöten saavat myös nostamaan hattua niille, joiden voimin työ on tehty. Myös Nihtisaaren viimeiset vaiheet Sompasaaren satamatyömaan häämöttäessä taustalla ovat jännittävää katsottavaa: lähihistoriassamme ei ole muuttunut vain SPS, vaan myös kaupunki. Muutos jatkuu edelleen myös pursiseuran osalta, kun Her-

nesaaren rakentaminen muuttaa Sirpalesaaren lähitienoota ja koko eteläistä Helsinkiä.

Digijajan arkistot

Tulevan satavuotisjuhlan merkkipaaluksi on valmisteilla juhlaulkaisu, jonka vastuuhenkilö on Hannu Hillo. Kirjaa varten on mm. haastateltu kommodoreja ja muita seuran veteraaneja ja pyydetty jäseniltä kuvamateriaalia. Tulevienkin vuosikymmenten tutkittavaksi jää yllin kyllin myös oman aikamme kirjallisia dokumentteja seuran toiminnasta, mutta sähköiseen tiedonsiirtoon siirryttyä varmasti jotain jää myös tallentumatta. Tapamme käsitellä ja kierrättää asioita on muuttunut radikaalisti vuosikymmenessä, kun kommunikaation ja tiedon määrä on paisunut kuin hyökyaalto ja kirjeiden lähettämisen sijasta lähetämme sähköposteja. Kaikkea ei tietenkään voi tallentaa ja dokumentoida eikä kaikkea ole tarviskaan säilyttää, ja relevanssin arvioiminen voi olla hankalaa. Silti toivoisi, että myös tulevaisuuden historiankirjoittajien käyttöön jäisi mahdollisimman paljon myös ns. rivien välistä tai epävirallista tietoa, joka voi avata uusia näkökulmia menneisiin tapahtumiin ja päätöksiin.

100-vuotisjulkaisun vastuuhenkilö Hannu Hillo: [hannu.hillo\(at\)elisinet.fi](mailto:hannu.hillo(at)elisinet.fi)

Suomen Urheiluarkisto: <http://www.urheilumuseo.fi/Default.aspx?tabid=2982>

Helsingin kaupunginmuseon kuva-arkisto: www.helsinginkaupunginmuseo.fi/kuvakokoelmat

Kaupunginmuseon veneilykulttuurin tallennusprojekti: http://www.hel.fi/hki/museo/fi/Kokoelmat+ja+tutkimus/Ty_n_alle/Helsingilainen+veneilykulttuuri

Pilvi Vainonen

Matkakertomus

Veikko Hautanen

CANACEN MATKA JATKUU

Edelliset kirjoitukseni *Pursi*-lehteen (1 ja 2/2010) käsitteivät veneeni aikaisempia vaiheita ja purjehduksia pääpiirteittäin mukaan lukien etapin Helsinki – Saint Brieuc. Myös venetyyppiä (Joshua) analysoitiin tarkemmin, viitaten prototyypin itselleen teetäneen purjehtijalegenda Bernard Moitessierin purjehduksiin. *Canace* on talvehtinut 2009–2010 Saint-Brieucissa telakalla ja täältä käsin jatkamme Hannan kanssa matkaa, tarkoituksin purjehtia yhtäjaksoisesti runsaan vuoden aikana Karibialle ja sieltä takaisin Suomeen.

Kapteeni ja miehistö.

Saint-Brieuc jätetään monin lämpöisin jäähyväisin ja kaiken kaikkiaan tämä satama (Port de Legue) on ylittänyt odotuksemme joka suhteessa. 17.07.2010 nousuveden aikana ajamme sulkuun ja sitä kautta merelle. Voimakas maalta päin puhaltava tuuli tempaa meidät mukaansa ja avotulessa sekä myötävirrassa nopeus lähentelee 10 solmua. Suuntaamme Lezardrieuxin, muutama tunnin purjehduksen päässä olevaan satamaan, jossa vietämme iltaa ranskalaisten tuttaviemme Marie-Clairen ja Gerardin kanssa. Tällä ensimmäisellä purjehduksellamme Gerard oli matkassamme ja kokeneena purjehtijana sekä paikalliset vedet tuntevana luotsasi meidät helposti perille. Näillä vesillä vuoroveden vaihtelut ovat todella suuret ja kuun asennosta riippuen vuoroveden korkeusvaihtelut esim. Lezardrieuxissa ovat noin 8–9 metriä. Tästä johtu-

en myös vuorovesivirrat ovat voimakkaat ja ne on tarkasti otettava huomioon, erityisesti satamaan ajettaessa ja sieltä lähdetäessä.

Purjehdimme seuraavana päivänä Guernseylle ja illansuussa kiinnityimme St. Peter Portin odotuslaituriin, jonne myös olivat jo ennen meitä ehtineet veneellään Marie-Claire ja Gerard. Vietämme viikon Guernseyllä, ja vaikka varsin intensiivisesti jo valmistelemme purjehdustamme Guernseyltä kohti Espanjaa ja La Coronaa jää meillä aikaa saareen ja sen ihmisiin tutustumiseen. Marie-Claire ja Gerard tuntevat paikallisia ihmisiä sekä myös purjehtijoita ja tätä kautta meille tarjoutuu tilaisuus nauttia guernseyläisestä vieraanvaraisuudesta ja oppia tuntemaan muutama upea saaren asukas, joihin edelleenkin pidämme yhteyttä.

Sen lisäksi, että Guernsey ja myös naapurisaari Herm, jossa poikkiesimme, tarjosi-

vat erityisesti luontonsa ja paikallisten asukkaidensa suhteen meille unohtumattoman kokemuksen, oli Guernsey myös sijainniltaan oivallinen seuraavaa purjehdusetaappiamme ajatellen. Saimme mielestämme verraten hyvän säätiedotuksen muutamaksi päiväksi eteenpäin ja La Corunaan arvioimme purjehtivamme 4-5 päivässä. Lähtöpäivänä 25.07.2010 oli kuitenkin sumua ja hieinan haparoiden jätimme Guernseyn. Pian ilma kirkastui ja kohtalaisessa vastaisessa tuulessa teimme muutaman pitkän halssin väljemmille vesille ja riittävän etäälle rannikosta päästäksemme. Sankka sumu kietoi meidät kuitenkin jälleen verhoonsa ollessamme Biskajan lahden kynnyksellä, muutaman tunnin purjehduksen päässä Ushantista. Tuuli tasaantui sumun laskeuduttua ja ilta pimeni muutoinkin. Päätimme jäädä paikallamme odottelemaan sään selkenemistä. Tiukasti skuutatulla mesaanilla, reivatulla isolla sekä staysailillä saimme veneen hyvään tasapainoon ja pysymään lähes paikallaan tuntikausia. Olimme kohdassa, jossa vilkas laivaväylä oli riittävän etäällä samoin kuin Ranskan rannikko ja näin ollen koimme oloamme turvallisiksi. Vahtivuorot pyörivät ja yö muuttui aamuksi. 14 tunnin kuluttua tiheä sumu vähitellen hälveni ja pääsimme jälleen purjehduksen makuun. Atlantille muodostunut korkeapaine takasi meille kohtalaisen W-NW tuulen, joka kuljetti meitä varsin vaivattomasti Biskajan lahden yli kohti Finisterreä. Osan matkaa purjehdimme liian lähellä laivaväylää ja sen vuoksi laivat vaativat oman huomionsa. Espanjan rannikon jo hämmöittäessä horisontissa oli purjehdus tämän etapin hohdokkainta. Espanjan mantereen päällä majaileva matalapaine nyt puolestaan piti meistä huolta ja toi voimistuneen sivumyötäisen tuulen, tehden purjehduksen todella nautinnolliseksi. Pilvetön taivas ja nyt jo lämmennyt sää kruunasivat purjehduksen. Ensimmäinen pidempi avomeripurjehdus (460 mailia) oli takanamme ja illan suussa 30.07.2010 La Corunan hieno lähes tuliterä marina otti meidät avosylin vastaan.

La Coruna on monelle Biskajan lahtea ylittävälle purjehtijalle luonteva pysähdyspaikka ja täällä tapaakin monia pitkänmatkanpurjehtijoita eri maista ja maanosista. Tunnelma on välitön ja suunnitelmat useimmille selvät ainakin seuraavaksi vuodeksi. Nyt on korkea aika suunnata keula vieläkin etelämmäksi, kuten mekin olemme tekemässä. Jo La Coronassa tapaamme ihmisiä, etenkin nuoria, jotka hakevat pestiä purjeveneisiin, aika usein pyrkimyksenään päästä purjehtimaan Atlantin yli Karibialle tai vaikkapa Etelä-Amerikkaan. Näiden merten peukalokyytiläisten määrä kasvaa vähitellen etelään päin purjehdittaessa ja saavuttaa huippunsa Las Palmasissa Kanariansaarilla, josta lähtevät ARC-veneet ja lukemattomat muut purjeveneet syksyisin valtamerä ylittämään. Aina ei siis tarvita edes omaa venettä pidemmälläkään purjehduksilla, vaan pikemminkin ennakkoluulottomuutta, seikkailunhalua, oikeaa asennetta ja toki myös ripaus onnea, jotta pesti heltiää.

Sanomattakin on selvää, että La Coruna kuin myös lähes kaikki satamat ja saaret, jotka vastaamme tulevat, tarjoavat merenkulun ympärille nivoutuvien asioiden ja ihmisten lisäksi valtavasti myös muuta nähtävää ja koettavaa. Tämä muu anti, joka on toki keskeinen ja rikastuttava osa matkapurjehdusta yleensäkin ja myös meidän purjehdustamme, sopii pelkästään aiheeksi laajemmallekin kirjalliselle pohdinnalle. Blogissamme olemme seikkaperäisemmin sanoin ja kuvin tuoneet esiin myös muita purjehduksemme aikana kohtaamiemme aiheita ja asioita.

La Coruna jää ja vaihtuu Camarinakseen, jonne ankkuroimme illansuussa monen muun tavoin. Soudamme maihin ja olemme turisteja parin päivän ajan tässä viehättävässä pikkukylässä. Olemme Espanjan luoteiskärjessä, ja jo lähellä Finisterreä. Suuren mantereen päättyminen vuoristoisena niemenkärkenä valtameriin on omiaan kiihdyttämään ilmapirtauksia tällä alueella. Finisterreä ympäröivää merialuetta pidetäänkin perustellusti hyvin haastavana, jopa vaarallisena, ja sen huono maine on tie-

Canace Biskajalla.

dossa. Me kierrämme Finisterren kevyessä tuulessa ja ihailimme jylhiä vuorensinämiä ja samalla hyvin kaunista maisemaa. Muroksen lahdella sijaitseva Portosin on seuraava satamamme. Portosin on viehättävä purjehduskeskus ja hienoista hiekkarannoista johdun myös erinomainen lomakohde. Täältä käsin teemme bussilla päivämatkan pyhiinvaelluskaupunkiin Santiago de Compostelaan, missä vaikutumme näkemästämme ja kokemastamme.

Matka jatkuu pienin askelin päiväpurjehduksina etelää kohti. Azorien päällä pääasiallisesti sijaitseva korkeapaine vaikuttaa keskeisesti tähän aikaan vuodesta Espanjan ja Portugalin länsirannikolla vallitsevaan säähän ja tuuliin. Pohjoisenpuoleiset sekä aika ajoin varsin voimakkaatkin tuulet ovat ominaisia tälle merialueelle. Vallitsevia tuulia kutsutaankin usein Portugalin pohjois-pasaatiksi, mikä ilmiö tekeekin matkanteon joutuisaksi etelään päin mentäessä. Saamme nauttia vallitsevasta tuulesta ja siirtymisen satamasta toiseen ei tuota ongelmia. Olemme usein ankkurissa ja nautimme yksityisyydestä ja siitä, että vene käyttäytyy rauhallisesti keulan ollessa tuuleen päin. Mikä parasta, voimme aina pulahtaa puhtaaseen veteen.

Vigon lahden edustalla sijaitsevat saaret (Islas Cies) salpaavat hengityksemme. Jäämme ankkuriin tämän luonnonsuojelualueen kupeeseen ja ihailimme näkemäämme. Menemme maihin ja kiipeämme usealle vuorenhuipulle ja laskeudumme alas saaria reunustavalle vitivalkoiselle hiekalle. Herääminen aamulla auringonpaisteessa ankkurissa tämän kaiken keskellä on palkinto, joka täällä matkapurjehtijoita odottaa.

Vigo ja sen lahti on merenkulun historian kannalta merkittävä paikka, saapuihan Kolumbus aikoinaan juuri tänne, palatesaan Uudelta Mantereelta. Meidän matka jatkuu kohti etelää ja vielä piipahdamme maineikkaassa Bayonan satamakaupungissa. Bayona on, kuten La Coruna, purjehtijoiden suosima suojainen satama, joka sijaitsee strategisesti hyvällä paikalla, ajatellen siirtymistä joko pohjoiseen Biskajan lahden suuntaan tahi vaihtoehtoisesti kohti etelää. Suuntaamme keulan kohti etelää ja Portugalia. Muutaman tunnin leppoisa purjehdus avotuulella ja kiinnitymme Viana do Castelo -nimisen kaupungin rantaan Portugalin puolella. Viana do Castelo on jälleen eräs niistä paikoista, joissa ehdottomasti pitäisi viipyä pidempään ja täällä kohtaamaamme vieraanvaraisuus, ihmisten ystävällisyys

ja lähes kaikki näkemämme tekevät suuren vaikutuksen. Ymmärrämme hyvin, että matkaa on jatkettava eikä ole myöskään pelkoa siitä, että mielenkiintoiset paikat ja nähtävyydet olisivat loppumassa. Toisaalta jo tässä vaiheessa ymmärrämme hyvin niitä purjehtijoita, jotka ovat vuosikausia matkalla ja kenties myös ilman tarkempaa suunnitelmaa purjehdittavasta reitistä, aikataulusta puhumattakaan. Myöhemmin meiltä usein kysytäänkin miksi olemme purjehtimassa ainoastaan yhden vuoden verran ja saamme kuulla erilaisia ehdotuksia siitä, minne muualle *Canacen* keulan voisi aikanaan suunnata Suomen sijasta.

Purjehdimme etelään ja illan suussa jäämme redille Leixoes-nimisen satamakaupungin edustalle Portoon vievän jokisuiston äärelle. Aamulla siirrymme täyteen marinaan, jossa meillä on jo tuttuja aikaisemmista satamista. Naapurissa olevat tanskalaispurjehtijat toivottavat meidät tervetulleeksi pohjoismaiseen joulunviettoon Karibialla sijaitsevalle Tobagolle. Kiitämme kutsusta ja todella kiinnostumme ajatuksesta, vaikka kieltämättä joulutuntu tässä vaiheessa etäiseltä ajatukselta. Täällä nautimme jälleen upeista hiekkarannoista, aurinkoisesta säästä ja leppoisasta marinaelämästä. Teemme toki myös turistintöitä ja matkustamme bussilla Portoon, jossa muun muassa tutustumme portviinin valmistamisen saloihin perinteikkäässä tuotantolaitoksessa viinitupineen.

Matka jatkuu reittiä Aveiro – Figueira da Foz – Nazare – Ilha da Berlenga (saariryhmä), joissa kaikissa pysähdymme päiväksi tai kahdeksi ja näistäkin 2 viimeksi mainittua olisivat kelvanneet meille pidemmäksikin aikaa.

Cascais Lissaboniin johtavan Teo-joen suulla ansaitsee varauksetta oman huomiionsa. Saavumme pimeällä suojaiselle varsin täynnä purjeveneitä olevalle lahdelle, varsinaisen marinan edustalle. Mieluisa tehtävämme on laskea ankkuri ja jäädä redille katselemaan Cascaisia iltavalaistuksessa.

Seuraavana aamuna emme ole uskoa

silmiämme, sillä vieressämme on Ruotsin lipun alla purjehtiva sisarvene s/y *Mary*. Teemme tuttavuutta s/y *Maryn* 4-henkiseen miehistöön tuota pikaa. Kippari on lähtenyt vaimonsa ja 3- sekä 5-vuotiaiden lastensa kanssa kiertämään maapalloa. Aikaa matkaan on varattu 3–4 vuotta. Tähän veneeseen ja sen upeaan miehistöön törmäämme matkamme aikana myöhemminkin. Täällä saamme muitakin uusia tuttavuuksia ja vaihdamme kuulumisia sekä kokemuksia monen samaan suuntaan matkalla olevan purjehtijan kanssa.

Teemme junalla matkan Lissaboniin ja nautimme illallista Fado-lauluesityksiä kuunnellen. Paluu redillä olevaan, jo kodiksemme muuttuneeseen *Canaceen* pitkän kaupunkikierroksen jälkeen on tervetullut ja tunnemme olevamme valmiita jättämään Lissabonin ja siirtymään takaisin purjehtijan arkeen.

Ajamme koneella olemattomassa tuulella seuraavat 50 mailia ja saavumme ilansuussa Sinesiin, jossa tapaamme kanssamme seuraavalle etapille Lagosiin purjehtimaan lähtevät hyvät ystävämmekin Pekan ja Picciksen. Sines on suojainen ja viehättävä satama ja soveltuu hyvin pidempiaikaiseksikin pysähdyspaikaksi. Me lähdemme kuitenkin ystäviemme kanssa seuraavana aamuna taipaleelle kohti Euroopan mantereeseen lounaisinta kärkeä Capo de Sao Vicenteä. Vähitellen voimistuva sivumyötäinen tuuli täyttää purjeet ja genaakkerin avustamana purjehdimme lopulta 7–8 solmun nopeudella kohti ko. niemenkärkeä. Delfiinit ovat runsaslukuisina seuranamme ja kuvaamme niitä kiitollisina saamattamme huomiosta. Kaikki päättyy aikanaan, niin myös tämä vauhdikas purjehdusosuus. Saamme alati voimistuvassa tuulella hädintuskin genaakkerin kannelle ja halssin vaihdon jälkeen syöksymme sivutuulella ja pimeävässä illassa kohti Lagosia Euroopan lounaisimman kolkan tultua kierretyksi. Hieno purjehdus, kuin tilauksesta ystäviemme ajatellen. Lagos tarjoaa korkeatasoisen marinan lisäksi mahdollisuuden nostaa vene telakalle. Moni purjehtija onkin valinnut Lago-

sin talvehtimispaikakseen ja myös siksi, että siellä on mahdollista saada hyvinkin vaativia venealan korjaus- ym. asennustöitä tehdyiksi. Hyvät kulkuyhteydet eri puolille Portugalia ja Eurooppaa lisäävät tämän paikan suosiota. Poikkeamme hieman idempänä sijaitsevassa Portimaossa, joka vastaavalla tavalla tarjoaa purjehtijoille hyvät mahdollisuudet myös pidempiaikaiseen satamassa oloon.

Olemme Algarvessa, joka on tunnettu muun muassa pitkistä valkoisista hiekkarannoistaan. Saamme osamme tästäkin nautinnosta ja ankkuroimme muutamaksi yöksi aivan hiekkarannan tuntumaan, jolloin ympärillämme on kaiken muun lisäksi suurenpooleinen uima-allas.

Canacen tie Casablancaan 10.10.–14.10. (310 mailia)

Algarvessa vietetyn yli 2 viikon rentouttavan jakson jälkeen on aika ottaa kurssi kohti Porto Santoa ja Madeiraa, jonne matkaa on noin 450 mailia. Olemme huolellisesti valmistautuneet tällekin etapille, onhan edessä kuitenkin 3–4 vuorokauden mittainen avomeripurjehdus. Säätieteilijät eivät tunnu enää antavan kovin pitkää takuuaikaa ennustuksilleen, sillä Pohjois-Atlantin säähäiriöt ovat

lisääntymään päin ja ulottavat vähitellen vaikutuksensa myös alemmille leveysasteille. Erittäin voimakas matalapaine pohjoisempänä Atlantilla onkin tuonut jälkimaininkinsa hyvinkin etelään ja saamme tästä lähtöpäivänä osamme. Koska tuulta ei juurikaan ole, heittelehtii *Canace* epämukavasti tässä vanhassa mainingissa ja hakee tuntumaa. Vähitellen tuulta tulee lisää ja kohtalaisessa tuulessa aallokon epämukava vaikutus tasaantuu. Tuuliperäsin on ottanut jälleen ohjat veneessä ja kuljettaa tunnon tarkasti venetämme haluttuun suuntaan. Illansuussa ja jo pimeään laskeuduttua saamme niskaamme lyhyen, mutta voimakkaan tuulenpuuskan ja saderyöpyn. Aiemmin olemme havainneet taivaanrannassa takanamme salamien välähtelevän mutta arvioineet säärintaman olevan menossa jonkin verran eri suuntaan kurssiimme nähden. Edellä mainitun puuskan jälkeen emme ole enää varmoja asiasta. Varautuen voimakkaampaan tuuleen otamme pikaisesti isoon purjeeseen 2 reiviä ja vaihdamme rullagenoan pienempään rullafokkaan. Pian alkaa tapahtua ja todellakin voimme sanoa sääikkunan tällä kertaa avautuneen väärään suuntaan. Joudumme keskellä yötä voimakkaan ukkosmyrskyn kouriin ja ensimmäiseksi reivaamme rullafokan kokonaan sisälle. Tästä huolimatta meillä on

aivan liikaa purjeita päällä (staysail, reivattu iso sekä mesaani) rajuun tuuleen nähden, mutta olosuhteet eivät juuri anna mahdollisuutta ryhtyä esim. laskemaan isopurjetta kokonaan, mitä olisi tarvittu veneen kulun tasapainottamiseksi. Tilannetta ei liioin paranna se, että urhea messityttö on merisairauden kourissa ja joutuu väliillä roikkumaan partaan yli. Kaatosade ja nopeasti kasvanut aallokko heikentävät näkyvyyttä mitä vielä tarvittaisiin, sillä emme ole täysin Gibraltarin johtavan laivaväylän ulkopuolella. Saammekin pian laivan näkyviimme oikealta puolelta emmekä ole varmoja sen liikkeistä. Tässä vaiheessa kytkemme tuuliperäsimen pois päältä ja kippari ohjaa käsin, jotta nopeasti voidaan tehdä kurssin muutoksia laivoista johtuen. Käynnistämme myös moottorin, ollaksemme vielä paremmin valmiudessa. Laiva etäänny meistä kuitenkin vähitellen ja huokaamme helpotuksesta. Ilo jää kuitenkin lyhyeksi, sillä nyt vasemmalta puoleltamme meitä lähestyy laiva, johon nähden olemme selkeästi törmäyskurssilla. Kaiken lisäksi tämä laiva on hyvin lähellä, emmekä ole nytkään varmoja siitä, miten laiva käyttäytyy. Vaikka kenties olisimme ehtineet purjehtimalla ja moottorilla auttaen lai-

van editse, päätimme kiertää laivan takaa. Löysäsimme ison purjeen käännöksen helpottamiseksi ja käynnistimme jälleen moottorin. Onnistumme kiertämään tämän keskikokoisen rahtilaivan sen perän puolelta arviolta 100 metrin etäisyydeltä. Laivassa oli sytytetty valonheitin, joka meihin suunnattiin ja ainakin sen perusteella meidät oli huomattu.

Tästä episodista selvitetyämme tunnemme olevamme voittajia, vaikka tuuli ja sade edelleen jatkuvat voimakkaina, eikä ukkosmyrsky ole vielä ohi. Aallokko on noussut nopeasti ja aika ajoin aalto huuhtelee kantaa. Vähitellen ukkonen etäänny ja sade lakkaa. Tuuli jatkuu kuitenkin kovana vielä pitkään ja tasaantuu vasta seuraavan päivän iltana. Aamu valkenee ja havaitsemme olevamme keskellä kuohuvaa merta, eikä ilmassa ole mitään merkkejä tuulen tasaantumisesta. Mesaanipurje on revennyt ylhäältä, mutta purje kuitenkin jollain tavalla edelleen vetää, vaikka onkin menettänyt parhaan ryhtinsä. Myös karttaplotterin johdot ovat irronneet kytkennöistään yön pimeinä tunteina. Kytkemme tuuliperäsimen, laskemme kokonaan isopurjeen ja vaaamme hieman rullafokkaa. Tällä purjeyhdistelmällä vene on

Islas Cies

erinomaisessa tasapainossa ja kyntää tuuliperäsimen ohjauksessa vähintään 7 solmun keskinopeudella suoraan kohti Porto Santoa. Messityttö toipuu ja kovasta kelistä huolimatta alkaa *Canacen* miehistö nähdä tulevaisuuden jo paljon valoisampana.

Iltaa kohti mentäessä tuuli heikkenee ja hakee suuntaa. Päätämme ajaa hetken koneella. Aina luotettava Perkins ei kuitenkaan useista yrityksistä huolimatta käynnisty eikä mitään pikaista ratkaisua tähän ongelmaan ole näköpiirissä. Olemme ikään kuin risteyskohdassa ja matkaa voisi tehdä ainakin kolmeen suuntaan. Matkaa Lagosiin on 140 mailia, Porto Santoon 300 mailia ja Casablancaan 160–170 mailia. Luontevalta ja myös kiehtovalta valinnalta vaikuttaa Casablanca ja Afrikka. Veneen pääasiallinen virtalähde on ehtynyt, emmekä usko epävaakaasta tuulesta johtuen saavamme riittävästi virtaa tuuligeneraattorimme avulla. Keskeinen turvallisuuskysymys on laivaliikenne, joka on erittäin vilkasta lähempänä Afrikan rannikkoa ja määränpäätämme Casablancaa. Otamme aamuyön ensimmäisinä tunteina, virran vielä hyvin riittäessä, satelliittipuhelimella yhteyden Turun meripelastuskeskukseen ja vahvistamme viestimme sähköpostitse SSB:n avulla. Saamme pian yhteydenoton puhelimitse Turusta, mistä meille ilmoitetaan asian hoidon siirtyneen Madridin kautta Rabatiin. Rabatin meripelastuskeskus ottaakin meihin pian yhteyttä. Korostamme myös tässä vaiheessa sitä, että emme ole merihädässä. Kysymyksessämme on yksinomaan ennakoiva varoitoimenpide rannikkoa ja sataman lähestymistä ajatellen. Sovimme pitävämme yhteyttä puolin ja toisin ja myös siitä, että rannikkoa lähestyessämme saisimme hinausapua.

Tuuli on kevyt ja osaksi myötäinen. Teemme vaivatta matkaa purjeilla genaakerin avustamana. Näemme delfiinejä, suuren valaan, lentokaloja ja saamme matkustajaksi veneeseen lepäämään tulleen pienen linnun. Nautimme purjehduksesta ja onnistumme vaivatta väistämään pari lähellä ollutta laivaa. Ymmärrämme kuitenkin hyvin sen,

että olemme varsin haavoittuvia tuulen tyyntyessä sekä pimeässä ja arvostamme suuresti viranomaisten asennetta sekä aktiivisuutta ottaa meidät hoiviinsa.

Kolmas yö merellä ilman valoja alkaa olla käsillä kun saamme yhteyden meripelastus-
alukseen. Viimeiset 35 mailia taittavat hinaus-
uksessa ja 01.30 saavumme Casablancan
laivasatamaan, jossa meitä odottaa suuri
joukko virkamiehiä uniformuissaan ja muu-
tama muukin utelias paikalle saapunut kul-
kija. Vastaanotto on äärimmäisen lämmin ja
meistä luvataan pitää hyvää huolta. Hoidam-
me muodollisuudet ja annamme raportin ta-
pahtumista. Seuraavana päivänä käynnis-
tämme toimet moottorivian paikantamiseksi
ja sekä purjeen korjaamiseksi. Emme ole ta-
vanomaisessa marinassa, jollainen tänne to-
sin on suunnitteilla ja maasähkö sekä suihku
ovat vain kaukaisia haaveita. Silti kaikesta
huolimatta loppu hyvin kaikki hyvin.

Lähes viikko vierähtää tässä miljoona-
kaupungissa, joka monelle saattaa olla tuttu
Ingrid Bergmanin Hollywood-filmistä *Casa-
blanca*. Vietämme suojattua elämää sata-
ma-alueella, jonne pääsy vaatii erityisluvan.
Olemme viranomaisten hyvässä huomassa
ja ainakin tässä satamassa ainoana purje-
veneenä myös huomion kohteena. Saamme
tarvittavan avun moottorin laturin kunnosta-
miseksi ja vaurioituneen akun vaihtamiseksi
uuteen. Purjeneulomoa ei Casablancasta
löydy, mutta onneksi veneestä löytyy van-
ha ja koeteltu mesaanipurje, joka saa luvan
kelvata aluksi.

Casablanca on kaupan ja merenkulun
keskus, ja mereltä kaupunki erottuu kauas,
sillä siellä sijaitsee maailman toiseksi suu-
rin moskeija ja sen 210 metriä korkea mina-
reetti. Täällä näemme kurjuutta slummeis-
sa ja toki vastakohtaista varakkautta sekä
loistoa. Basaareissa ja kujilla kulkiesamme
kohtaamme tavallisen kansan ja aistimme
aitoa elämää. Kansan parissa koemme ole-
vamme myös pistäytyessämme paikallises-
sa kylpylässä Hammamissa, jossa miehet
ja naiset kylpivät omilla höyryisissä osas-
toissaan.

Otamme taksin veneelle ja saamme näin muona- ja juomatäydennykset vaivatta perille. Veneelle päästyämme esittää taksikuski vakavaksi tarkoitetun pyynnön päästä kyydissämme Kanariansaarille. Emme voi suostua pyyntöön tälläkään kertaa. Myös eräs satama-alueella työskentelevä merimies oli aiemmin ollut tosissaan pyrkimässä mukaamme Karibialle asti, todistaen pätevytensä asiapapereilla, ja luvaten pitää moottorimme kunnossa.

Hyvästelemme isäntämme ja tunnemme olevamme valmiita jatkamaan matkaamme. Edessä on noin 180 mailia purjehdusta pitkin Marokon rannikkoa Essaouiraan, jonne uskomme vaivatta pääsevämme parissa vuorokaudessa.

Takana kaksi upeata auringonlaskua ja nautinnollinen purjehdus. Auringon painuessa alas kolmatta kertaa tällä etapilla ankkuroimme Essaouiran edessä olevalle lahdelle. Sataman edusta on täynnä edestakaisin kurvailevia kalastusaluksia ja suuret lokkiparvet tuovat mieleen Hitchcockin elokuvan *Linnut*. Aamun valjettua siirrymme satamaan, joka on ensisijaisesti kalastussatama. Vain 2 muuta purjevenettä on löytänyt paikan tämän sekamelskan keskeltä ja mekin onnistumme lopulta pääsemään kylkiinintykyseen. Viranomaismuodollisuuksien jälkeä ryhdymme tutkailemaan aivan sataman kupeesta alkavaa eksoottisen tuntuista pikkukaupunkia, joka sykkii elämää. Vaikka kaupungin polttopiste selkeästi onkin satama kalastusaluksineen ja merenantimineen, tarjoaa Essaouira turistille nähtävää myös kaupungin sydäimestä, missä muun muassa basaarit vangitsevat ohikulkijan. Vietämme miellyttävän iltahetken *Canacessa* kolmen nuorehkon ruotsalaisen kanssa, jotka ovat matkalla maapallon ympäri 28-jalkaisella Laurinin-kosterilla s/y *Birkalla*. Pienehköllä mutta erittäin merikelpoisella veneellä on tarkoitus tehdä pallonkierto kolmessa vuodessa.

Hannan poika Joonas on saapumassa Lanzarotelle vieraaksemme, joten on aika sanoa jäähyväiset ruotsalaisille ja ennen

kaikkea tälle maanosalle, jonne sattumalta jouduimme. ”Syrjähyppy” Afrikkaan on ollut meille todellinen onnenpotku ja silmämme ovat avautuneet uusille ennennäkemättömille elämyksille. Marokosta jää hyvät muistot ja tänne voimme vielä palata.

Kohti Kanariansaaria, Essaouira – Lanzarote 23.10.–25.10. (265 mailia)

Valmistautuessamme irtautumaan laiturista satamakapteeni kurvaa paikalle ja kehoittaa meitä pysymään laiturissa, koska tuulta on luvassa 7 bf ja jos lähdemme, se tapahtuu omalla vastuullamme. SSB:n kautta saamiemme sääennusteiden mukaan tuulta oli luvassa hieman vähemmän ja ainahan purjehtijat lähtevät liikkeelle omalla vastuullaan, niin mekin. Purjehduksen aikana otaksuimme tuulta olevan vielä ennustettua enemmän ja saimmekin tälle vahvistuksen Lanzarotella eräästä toisesta suomalaisveneestä, joka purjehti samoihin aikoihin samoilla merialueilla mitaten tuulta 18–20 m/s (8 bf). Alussa puhaltanut kohtalainen tuuli navakoituu nopeasti ja auringon laskiessa purjehdimme jo runkonopeutta pelkästään mesaanilla ja genoan. Yöllä reivaamme mesaanipurjeen ja genoan, jolloin purjeita on arviolta ylhäällä enää 25 m². Tästäkin huolimatta saamme parhaimmillaan aallon harjalta alas surfatessamme nopeudeksi 11 solmua. Aika ajoitin istuinlaatikoon lentää muutama ämpärillinen vettä, mutta sivumyötäiseen purjehdittaessa meno on korkeasta aallokosta huolimatta vakaata ja turvallista. Tuuliperäsin hoitaa ohjauksen virheettömästi ja lahjomattomasti vahtivuorossa olevan ollessa sprayhoodin alla suojassa, väliillä kahdellaikin turvaköydellä veneeseen kytkettynä. Ukkosmyrskyssä meritautidista kärsinyt messityttö on tullut taas sinuiksi meren kanssa ja ottaa kelpo unia veneen pohjalla, mikä onkin ainoa järkevä paikka nukkumiselle tässä merenkäynnissä.

Aamun sarastaessa ja toisen merellä vietetyn yön ollessa takana, saamme Lanzaroten vuoret näköpiiriimme. Vaihdamme

La Gomera.

halssia voidaksemme pitää rantaan riittävän marginaalin. Iltapäivällä navigoimme sisään korkeatasoiseen ja suojaisaan Puerto Caleeroon, jossa meitä jo odotetaan. Takana on vauhdikas sekä varsin vaativa vajaan kahden vuorokauden purjehdus ja nyt on aika ladata myös omia akkuja. Olemme purjehdineet riittävästi etelään ja takuuvarmen säätyypin vaikutuspiiriin. Nautimmekin olosuhteista ja ymmärrämme hyvin niitä, jotka jättävät marraskuisen Suomen siirtyen talvikuukausiksi etelän lämpöön. Puerto Calero on edistyksellinen marina ja täältä löytyy myös purjemaakari satama-alueelta. Saamme paikaton mesaanipurjeen pian takaisin ja muutaman rennon satamapäivän jälkeen siirrymme saaren luoteisosassa sijaitsevalle Isla Craciosalle. Jäämme ankkuriin ja edesämme aukeaa hiekkadyynien reunustama paratiisi, jolta puuttuvat turismia huokuvan pääsaaren tunnusmerkit. Tälle saarelle sopii sanonta ”Riisu kengät ja unohda maailma”. Koetamme noudattaa tätä sanomaa, jonka omaksuminen tässä paikassa ei todellakaan ole kovin vaikeaa.

Navakka sivumyötäinen tuuli vie meidät muutamassa tunnissa Lanzaroten lounaisosassa sijaitsevaan marina Rubicoon. Jälleen korkeatasoinen ja suojaisa marina joka palveluineen on Isla Craciosan vastakohta. Purjehtijalle joka tapauksessa ideaali kohde, jossa voi viipyä pidempäänkin. Tapaamme täällä Saint-Brieucissa tutuiksi tulleet purjehtijat, saarella osan vuotta asuvan eng-

lantilaispariskunnan Ronin ja Bethin, ja tutustumme heidän kanssaan saaren tulivuorinähtävyyksiin. Lanzarote jää ja purjehdimme yön yli Gran Canarialle, jättäen Fuerteventuraan tutustumisen seuraavaan kertaan. Laskemme ankkurin Las Palmasin edustalle, koska ARC-veneet ovat miehittäneet marinan. Emme valita, sillä olemme kaupungin ja hiekarannan äärellä monen muun veneen tavoin ja kuljemme jollalla maihin. Täällä tutustumme ruotsalaiseen 32-jalkaisessa purjeveneessä vuosia asuneeseen Claesiin, jonka vieraana teemme parikin visiittiä Las Palmasissa aktiivisesti toimivaan Skandinaviska Klubbeniin. Claes myös avustaa meitä Las Palmasista hankkimamme aurinkopaneelin asentamisessa. Tämän hankinnan myötä uskomme olevamme sangen omavaraisia sähkön tuotannon suhteen, sillä näillä leveysasteilla yleensä tuulee tai ainakin aurinko paistaa. Erityisesti tällä seikalla on merkitystä, oltaessa jatkossa Karibialla ankkurin varassa pidempiä aikoja ja vain siellä täällä sijaitsevan maasähköjärjestelmän ulottumattomissa. Las Palmas palveli meitä muutoinkin veneen varustelussa ja sataman lähetyiltä löytyi lähes kaikki veneilijän tarvitsemat varusteet ja tarvikkeet. Mainittu seikka lienee yksi syy siihen, miksi ARC vuosittain lähtee juuri Las Palmasista. Aiemmin matkalla tapaamamme irlantilainen Sean on veneellään ainoana maansa edustajana osallistumassa ARC:iin ja hänen mukanaan piipahdamme aistimassa tämän Atlantin yli suuntautuvan matkapurjehdustapahtuman tunnelmia. Täällä matkassamme 2 viikkoa ollut Joonna pakkaa laukkunsa ja lentää Suomeen. Jatkamme kaksin vanhaan malliin ja suuntamme pian keulan kohti Puerto Moganian saaren eteläosassa.

Puerto Mogan on erittäin suosittu ja suojainen marina. Hyvin hoidetut, vanhat rakennukset värikkäine puutarhoineen reunustavat aivan Moganin ytimessä sijaitsevaa satamaa. Alue sykkii elämää ja täältä moni purjehtija starttaa Atlantin ylitykselle. Odotamme vuoroamme pari päivää sataman edustan lahdelle ankkuroituneena. Hyvä

vaihtoehto tämäkin, sillä olemmehan edelleen Moganin välittömässä läheisyydessä pienen jollamatkan päässä rannasta ja meillä on kristallinkirkas lämmin vesi ympärillämme. Vuoromme tultua pujottaudumme ahtaaseen satamaan missä meidät otetaan lämpimästi vastaan usean kanssapurjehtijan toimesta. Juuri tässä satamassa köysiämme otti vastaan jo eläkkeellä oleva englantilainen yksinpurjehtija Paul, johon myöhemmin paremmin tutustuimme ja pidimme SSB:n avulla yhteyttä myös Atlantiilla Karibialta Eurooppaan palatessamme keväällä 2011. Moganissa teemme lähes kaikki juoma- ja ruokahankinnat ja lastausvaiheessa veneen kansi täyttyy tästä kaikesta. Torakoiden pitämiseksi poissa veneestä on ensiarvoisen tärkeätä, että kaikki pakkausmateriaali jää veneen ulkopuolelle ja moni jopa pesee tässä tarkoituksessa kaikki säilykepurkit ym. Lopulta voimme todeta, että laiva on lastattu ja tältä osin olemme askeleen lähempänä varsinaista Atlantin ylitystä.

Purjehdimme leppoisasti kohti Teneriffaa, jonka kauas näkyvä lumihuippuinen Teide viitoittaa tietämme. Välillä tälläkin lyhyehköllä etapilla purjehtija kohtaa haasteita, sillä päivästä sekä kellonajasta riippuen saarten välille kehittyi hyvin voimakkaita ja puuskaisia tuulia. Ankkuroimme Teneriffan eteläosassa sijaitsevan Los Cristianos -nimisen turistikohteen edustalle, mikä tarjoaa hyvän suojan ainoastaan vallitsevan pohjoistuulen aikana.

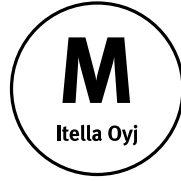
Täällä tapaamme saarella lomalla olevat SPS:läiset Annelin ja Karin, joiden kanssa on sovittu yhteisestä purjehduksesta Teneriffalta La Gomeralle. Vietämme muutaman päivän turistina tässä valmiiksi rakennetussa lomakeitaassa, ja olemme tämän jälkeen valmiita tutustumaan olemukseltaan täysin erilaiseen saaren. Purjehdus La Gomeralle tehdään hyvien ystävien seurassa reippaassa sivumyötäisessä tuulessa. Kiinnitymme San Sebastianin satamaan meille jo Lagosista tutuksi tulleen englantilaisen s/y *Avocet*

etten viereen. Olemme saapuneet saarelle, josta tarkoituksemme on lähiaikoina aloittaa purjehdus Atlantin yli.

Vietämme aikaa ja viihdymme La Gomeralle kaikkiaan noin 3 viikkoa. Täällä on tarkoitus tehdä kaikki mahdollinen huolto veneelle ja sitä varustella muutoinkin. H-hetki alkaa lähestyä. Sen lisäksi, että *Canace* on jälleen ”Ship shape” tunnemme Hannan kanssa myös itse olevamme valmiita arviolta runsaan 3 viikon purjehdukseen valtameren toiselle puolelle, jossa kiintopisteeksi otamme Barbadosen. Poikkeuksellisesti matalapaineiden reitit ovat täällä olomme aikana kulkeutuneet tavanomaista etelämmäksi ja ilmiö onkin aiheuttanut tälle paasatituulten alueelle toistuvasti tuulia jopa etelästä ja lounaasta. Nämä yllättäen osin vastaisesta suunnasta purjehdusreittiimme nähden puhaltaneet tuulet ovat välillä olleet myös sangen voimakkaita ja pitäneet useimmat Atlantin ylitykselle lähdössä olevat veneet laiturissa. Kolikolla on aina kaksi puolta ja Atlantilille pyrkivien lukuisten venekuntien keskinäinen yhteys tiivistyy laiturissa olon jatkuessa. Tapaamme toisiamme yhteisissä illanvietoissa ja Joulun alla juuri ennen lähtöämme pikkutontut eri maiden veneistä toimittavat toisilleen mitä persoonallisimpia joululahjoja. On haikeata sanoa jäähyväisiä tavattoman upealle ja erilaiselle La Gomeralle ja myös täällä tapaamillemme monille purjehtijoille. La Gomeralle aiomme vielä palata ja uskomme myös ”Rapakon” toisella puolella tapaavamme joitakin näistä suurenmoisista ihmisistä eri purjehdusveneistä ja joka tapauksessa pitää heihin muuten yhteyttä.

Tarina jatkuu ja seuraava kirjoitus pitää sisällään koko loppumatkan.

Koko purjehdus on taltioitu blogiimme (sycanace.blogspot.com), josta ennen muuta suosittelenn tutustumaan valokuvaan, jota on paljon jo tässä kirjoituksessa kuvattuna matkan osalta.

Helsinki Tallinna Race 19.-20.8.2011 / Pilvi Vainonen.